

WYROK TRYBUNAŁU (druga izba)

z dnia 30 czerwca 2016 r. (*)

Odesłanie prejudycjalne – Zasada lojalnej współpracy – Zasady równoważności i skuteczności – Uregulowania krajowe ustanawiające zasady zwrotu nienależnie pobranych podatków wraz z odsetkami – Wykonanie orzeczeń sądowych dotyczących owego prawa do zwrotu wywodzonego z porządku prawnego Unii – Zwrot rozłożony na raty na okres pięciu lat – Uzależnienie zwrotu od istnienia funduszy pobranych z tytułu innego podatku – Brak możliwości oddania wszczęcia egzekucji

W sprawie C-200/14

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Tribunalul Sibiu (sąd I instancji wyższego stopnia w Sibiu, Rumunia), postanowieniem z dnia 20 marca 2014 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 22 kwietnia 2014 r., w postępowaniu

Silvia Georgiana Câmpean

przeciwko

Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaș, następnie Serviciul Fiscal Municipal Mediaș,

Administrația Fondului pentru Mediu

TRYBUNAŁ (druga izba),

w składzie: M. Ilešić (sprawozdawca), prezes izby, C. Toader, A. Rosas, A. Prechal i E. Jarašiūnas, sędziowie,

rzecznik generalny: M. Szpunar,

sekretarz: L. Carrasco Marco, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 22 października 2015 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu S. G. Câmpean przez D. Târșiu, adwokata,
- w imieniu rządu rumuńskiego przez R. H. Radu, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez V. Angelescu oraz D. M. Bulancea, doradców,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez R. Lyalą, G.-D. Balana oraz M. Wasmeiera, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 18 lutego 2016 r.,

wydaje następujący

Wyrok

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 6 TUE, zasad regulujących zwrot krajowych podatków pobranych z naruszeniem prawa Unii, a także art. 17, art. 20 i art. 21 ust. 1 oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”).

2 Wniosek ów został złożony w ramach sporu pomiędzy S. G. Câmpean a Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaș (zarządem finansów publicznych gminy Mediaș, Rumunia) i Administrația Fondului pentru Mediu (zarządem funduszu ochrony środowiska, Rumunia) w przedmiocie zwrotu podatku pobranego z naruszeniem prawa Unii, który S. G. Câmpean była zobowiązana uiścić przy okazji rejestracji w Rumunii używanego samochodu sprowadzonego z innego państwa członkowskiego oraz zapłaty należnych odsetek za zwłokę.

Prawo rumuńskie

3 Legea nr 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule (ustawa nr 9/2012 w sprawie podatku od emisji zanieczyszczeń przez pojazdy samochodowe) z dnia 6 stycznia 2012 r. (*Monitorul Oficial al României*, cz. I, nr 17 z 10 stycznia 2012 r., zwana dalej „ustawą nr 9/2012”) ustanowiła podatek od zanieczyszczeń dla pojazdów należących do kategorii od M1 do M3 i od N1 do N3. Na mocy art. 4 ust. 1 ustawy nr 9/2012 obowiązek zapłaty tego podatku powstawał między innymi przy okazji pierwszej rejestracji pojazdu samochodowego w Rumunii.

4 Artykuł XV Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 8/2014 privind modificarea și completarea unor acte normative și alte măsuri fiscal-bugetare (rozporządzenia z mocą ustawy nr 8 przyjętego w trybie pilnym w sprawie zmiany i uzupełnienia niektórych aktów normatywnych oraz innych przepisów podatkowych i budżetowych) z dnia 26 lutego 2014 r. (*Monitorul Oficial al României*, cz. I, nr 151, zwanego dalej „OUG nr 8/2014”) stanowi:

„1. Płatność kwot ustalonych w drodze orzeczenia sądowego mającego za przedmiot zwrot podatku od zanieczyszczeń powodowanych przez pojazdy samochodowe oraz podatku od emisji zanieczyszczeń przez pojazdy samochodowe, odsetek naliczonych do chwili pełnej spłaty oraz kosztów postępowania, jak też wszelkich innych zasądzonych sądowo kwot, wykonalnych do dnia 31 grudnia 2015 r., następuje w ciągu pięciu lat kalendarzowych w postaci rocznej płatności 20% tej wartości.

2. Przewidziane w ust. 1 wnioski podatników o zwrot są rozpatrywane na podstawie przepisów [Ordonanței a Guvernului nr. 92 privind Codul de procedură fiscală (rozporządzenia z mocą ustawy nr 92 w sprawie kodeksu postępowania podatkowego) z dnia 24 grudnia 2003 r. (*Monitorul Oficial al României*, cz. I, nr 941 z 29 grudnia 2003 r., zwanego dalej „OG nr 92/2003”)], z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami, w ciągu 45 dni od złożenia, a płatność rat rocznych odbywa się zgodnie z harmonogramem sporządzonym przez zarząd funduszu ochrony środowiska.

3. Termin przewidziany w ust. 1 rozpoczyna bieg z chwilą upływu terminu, o którym mowa w ust. 2.

4. W trakcie biegu terminu przewidzianego w ust. 1 kaźde postępowanie egzekucyjne zostaje zawieszone z mocy prawa.

5. Kwoty przewidziane w ust. 1, które są wypłacane na podstawie niniejszego rozporządzenia,

s? aktualizowane na podstawie indeksu cen konsumenckich publikowanego przez Institutul Na?ional de Statistic? (krajowy urz?d statystyczny).

6. Procedur?, która ma zastosowanie do wyp?aty na podstawie tytu?u egzekucyjnego, okre?la si? we wspólnym rozporz?dzeniu ministra ?rodowiska i zmian klimatycznych oraz ministra finansów publicznych z zachowaniem terminu okre?lonego w ust. 1.

7. P?atno?ci kwot nale?nych na podstawie tytu?ów egzekucyjnych udzielonych do chwili wej?cia w ?ycie niniejszego rozporz?dzenia, których egzekucja jeszcze si? nie rozpocz??a, dokonuje si? na podstawie ust. 1–6 ”.

5 Zgodnie z uzasadnieniem do OUG nr 8/2014 przyj?cie rozporz?dzenia by?o uzasadnione w szczególnoci „trudno?ciami, napotykanymi aktualnie w kontek?cie wykonywania orzecze? s?dowych maj?cych za przedmiot zwrot kwoty podatku od zanieczyszcze? powodowanych przez pojazdy samochodowe oraz podatku od emisji zanieczyszcze? przez pojazdy samochodowe w zwi?zku z negatywnym wp?ywem egzekucji tytu?ów egzekucyjnych w oparciu o przepisy prawa powszechnego zarówno na bud?et zarz?du funduszu ochrony ?rodowiska, jak i na bud?et ogólny, a tak?e konieczno?ci? ustanowienia przepisów szczególnych maj?cych zastosowanie przez okre?lony czas w odniesieniu do egzekucji orzecze? s?dowych nakazuj?cych zwrot kwoty podatku od zanieczyszcze? powodowanych przez pojazdy samochodowe oraz podatku od emisji zanieczyszcze? przez pojazdy samochodowe. Brak rzeczonych przepisów doprowadzi?by bowiem do niemo?liwo?ci utrzymania równowagi bud?etowej i – po?rednio - do nieposzanowania zobowi?za? wewn?trznych podj?tych przez zarz?d funduszu ochrony ?rodowiska oraz nieposzanowania zobowi?za? podj?tych przez Rumuni? w dziedzinie ochrony ?rodowiska wynikaj?cych z posiadania przez ni? statusu pa?stwa cz?onkowskiego Unii Europejskiej”.

6 Ordinul nr. 365/741 al ministrului mediului ?i schimb?rilor climatice ?i al ministrului finan?elor publice privind aprobarea Procedurii de efectuare a pl??ilor sumelor prev?zute prin hot?râri judec?tore?ti având ca obiect restituirea taxei pe poluare pentru autovehicule ?i a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule ?i a modelului ?i con?inutului unor formulare ?i pentru modificarea anexei nr. 4 la Ordinul ministrului mediului ?i schimb?rilor climatice ?i al viceprim-ministrului, ministrul finan?elor publice, nr. 490/407/2013 pentru aprobarea Procedurii de restituire a sumelor prev?zute la art. 7, 9 ?i 12 din Ordonan?a de urgen?? a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, precum ?i a sumelor stabilite de instan?ele de judecat? prin hot?râri definitive ?i irevocabile (rozporz?dzenie nr 365/741 ministra ?rodowiska i zmian klimatycznych oraz ministra finansów publicznych w sprawie zatwierdzenia procedury zap?aty kwot stanowi?cych przedmiot orzecze? s?dowych dotycz?cych zwrotu podatku od zanieczyszcze? powodowanych przez pojazdy samochodowe, w sprawie zatwierdzenia modelu i tre?ci niektórych formularzy i zmiany za??cznika 4 do rozporz?dzenia nr 490/407/2013 ministra ?rodowiska i zmian klimatycznych, wice-ministra oraz ministra finansów w sprawie zatwierdzenia procedur zwrotu kwot, o których mowa w art. 7, 9 i 12 rozporz?dzenia nr 9/2013 ustanawiaj?cego op?at? ?rodowskow? od pojazdów samochodowych, a tak?e kwot okre?lonych przez s?dy w orzeczeniach ostatecznych i niepodlegaj?cych uchyleniu) z dnia 19 marca 2014 r. (zwane dalej „rozporz?dzeniem nr 365/741”), zosta?o przyj?te na podstawie art. XV ust. 6 OUG nr 8/2014 i przewiduje szczegó?owe zasady stosowania rzeczzonego art. XV.

7 Artyku? 1 ust. 2 i 3 owego rozporz?dzenia stanowi:

„2. Zap?ata kwot ustalonych w drodze orzeczenia s?dowego o zwrocie podatku od zanieczyszcze? powodowanych przez pojazdy samochodowe oraz podatku od emisji zanieczyszcze? przez pojazdy samochodowe, odsetek naliczanych do chwili sp?aty ca?ej kwoty oraz kosztów post?powania, jak te? wszelkich innych zas?dzonych s?dowo kwot, wykonalnych do dnia 31 grudnia 2015 r., nast?puje w ci?gu pi?ciu lat kalendarzowych w postaci rocznej p?atno?ci

20% tej wartości, zgodnie z art. XV [OUG nr 8/2014].

3. Przewidziane w ust. 2 wnioski podatników o zwrot podatku są rozpatrywane na podstawie przepisów [OG nr 92/2003] w ciągu 45 dni od złożenia, a płatność rat rocznych odbywa się zgodnie z harmonogramem sporządzonym w tym celu [...]"

8 Artykuł 3 rzeczonoego rozporządzenia przewiduje:

„Kwoty, o których mowa w art. 1 ust. 3, łącznie z kwotą, o której została zaktualizowana w ramach aktualizacji dokonanej w dniu zapłaty, są pokrywane przez kwoty pobrane z tytułu opłaty [rodowiskowej], z budżetu Funduszu Rodowiska”.

9 Załącznik I do rozporządzenia nr 365/741 ustanawia, w swoim rozdziale I, procedurę znajdującą zastosowanie do zapłaty kwot, o których mowa w art. XV ust. 1 OUG nr 8/2014, ustalonych w orzeczeniach sądowych, których przedmiot stanowi zwrot podatku od zanieczyszczeń powodowanych przez pojazdy samochodowe oraz podatku od emisji zanieczyszczeń przez pojazdy samochodowe.

10 Zgodnie z pkt 7 i 19 rozdziału I przywołanego załącznika I:

„7. Do wniosku o zwrot należy dołączyć, dla celów weryfikacji, następujące dokumenty:

- a) uwierzytelniony odpis wykonanego orzeczenia stwierdzającego obowiązek zwrotu;
- b) dokument tożsamości osoby fizycznej lub przedstawiciela osoby prawnej, któremu towarzyszy odpis odnośnego pełnomocnictwa

[...]

19. Zapłać każdej z rocznych rat, zgodnie z harmonogramem aktualizowanych kwot oraz odsetek określonych w pkt 11 w tym celu, właściwy organ administracji podatkowej rozpatruje wnioski i dokonuje zapłaty ewentualnego wyrównania przy uwzględnieniu wszystkich zobowiązań podatkowych płatnika na dzień, w którym ma nastąpić zapłaćta rocznej raty zwrotu [...]"

11 Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii (rozporządzenie z mocą ustawy nr 22 z dnia 30 stycznia 2002 r. przyjęte w trybie pilnym w sprawie wykonania stwierdzonych tytułem egzekucyjnym zobowiązań do zapłaty cięć na organach administracji publicznej) z dnia 30 stycznia 2012 r. w brzmieniu mającym zastosowanie do stanu faktycznego istotnego z punktu widzenia postępowania głównego (*Monitorul Oficial al României*, część I, nr 81 z 1 lutego 2002 r.) (zwane dalej „OG nr 22/2002”) stanowi w swoim art. 1:

„1. Wierzytelności stwierdzone tytułem egzekucyjnym, których obowiązek zapłaty cięć na instytucjach lub organach publicznych, są spłaćane poprzez kwoty zatwierdzone w tym celu w ich budżetach lub, w stosownym przypadku, tytułach wydatków, które obejmują dany obowiązek zapłaty.

2. Wierzytelności stwierdzone tytułem egzekucyjnym, których obowiązek zapłaty cięć na instytucjach lub organach publicznych, nie mogą być spłaćane poprzez kwoty przeznaczone w zatwierdzonym budżecie na pokrycie wydatków z zakresu organizacji i funkcjonowania, w tym wydatków na personel, mających na celu umożliwienie wspomnianym instytucjom lub organom wypełnienie obowiązków i celów ustawowych, w związku z którymi zostały one utworzone”.

12 Artyku? 2 wspomnianego rozporz?dzenia przewiduje:

„Je?li sp?acanie wierzytelno?ci stwierdzonych tytu?em egzekucyjnym nie zostaje rozpocz?te lub nie jest kontynuowane ze wzgl?du na brak ?rodków, instytucja b?d?ca d?u?nikiem jest zobowi?zana do podj?cia w terminie sze?ciu miesi?cy kroków koniecznych do spe?nienia obowi?zku zap?aty. Termin ten biegnie od dnia, w którym d?u?nik otrzyma? wezwanie do zap?aty wystosowane przez w?a?ciwy organ egzekucyjny na wniosek wierzyciela”.

13 Zgodnie z brzmieniem art. 3 OG nr 22/2002:

„W przypadku gdy instytucje publiczne nie spe?niaj? obowi?zku zap?aty, o którym mowa w art. 2, wierzyciel mo?e za??da? przeprowadzenia egzekucji zgodnie z kodeksem post?powania cywilnego lub innymi przepisami ustawowymi maj?cymi zastosowanie w tym zakresie”.

14 Ordinul ministerului finan?elor publice nr. 2336 pentru aprobarea Procedurii de punere în aplicare a titlurilor executorii în baza c?rora se solicit? înfiin?area popririi conturilor autorit??ilor ?i institu?iilor publice deschise la nivelul unit??ilor Trezoreriei Statului (rozporz?dzenie ministra finansów publicznych nr 2336 w sprawie przyj?cia procedur wykonywania tytu?ów egzekucyjnych, na podstawie których dokonuje si? zaj?cia kont organów i instytucji publicznych otwartych na rzecz skarbu pa?stwa) z dnia 19 lipca 2011 r., nast?pnie zmienione i uzupe?nione (zwane dalej „rozporz?dzeniem nr 2336/2011”) przewiduje w art. 10 1:

„1. W przypadku zatwierdzenia przez s?d zaj?cia kont zaspokojenia mo?na dokonywa? wy??cznie z sum zaj?tych, posiadanych przez d?u?nika lub nale?nych mu od osób trzecich, umo?liwiaj?cych zaspokojenie wierzytelno?ci uznanych za podlegaj?ce zap?acie przez instytucje i organy publiczne, z zastrze?eniem ogranicze? okre?lonych w art. 1 ust. 2 rozporz?dzenia rz?du nr 22/2002, zatwierdzonego w brzmieniu uzupe?nionym przez ustaw? nr 288/2002, nast?pnie zmienion? i uzupe?nion?.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, procedura wykonywania tytu?ów egzekucyjnych, o której mowa w art. 1–10, znajduje zastosowanie mutatis mutandis”.

15 Post?powania podatkowe zosta?o ustanowione przez OG nr 92/2003.

16 Artyku? 116 rzeczzonego rozporz?dzenia, zatytu?owany „Zwrot” stanowi w ust. 1, 2, 4 i 6 co nast?puje:

„1. Wierzytelno?ci pa?stwa, jednostek administracyjnych lub terytorialnych lub ich pododdzia?ów zajmuj?cych si? podatkami, op?atami, sk?adkami lub wszelkimi innymi sumami nale?nymi na rzecz ogólnego skonsolidowanego bud?etu wygasaj? poprzez potr?cenie z wierzytelno?ciami d?u?nika stanowi?cymi kwoty, które podlegaj? zwrotowi lub sp?acie z bud?etu pa?stwa do wysoko?ci kwot najni?szych, w przypadku gdy obydwie strony s? wzajemnie wierzycielami i d?u?nikami, pod warunkiem, ?e danymi wierzytelno?ciami zarz?dzaj? te same organy publiczne, w tym jednostki im podleg?e.

2. Wierzytelno?ci podatkowe d?u?nika s? potr?cane ze zobowi?zaniami obj?tymi tym samym bud?etem, a pozostaj?ca ró?nica pokrywa proporcjonalnie zobowi?zania obj?te innymi bud?etami, z zastrze?eniem warunków przewidzianych w ust. 1.

[...]

4. Je?li ustawa nie stanowi inaczej, potr?cenie nast?puje z mocy prawa w dniu, w którym wierzytelno?ci istniej? jednocze?nie, s? pewne, wyra?one w kwocie pieni?nej i wymagalne.

[...]

6. Potr?cenie jest stwierdzane przez w?a?ciwy podmiot administracji podatkowej na wniosek d?u?nika lub z urz?du”.

17 Artyku? 24 Legea contenciosului administrativ nr 554 (ustawy nr 554 o post?powaniu administracyjnym) z dnia 2 grudnia 2004 r., (*Monitorul Oficial al României*, cz??? I, nr 1154 z 7.12.2004), nast?pnie zmieniona (zwana dalej KPA), zatytu?owany „Obowi?zek wykonania”, przewiduje w swoim ust. 1:

„Je?li w nast?pstwie uwzgl?dnienia skargi organ publiczny jest zobowi?zany do przyj?cia, zast?pienia lub zmiany aktu administracyjnego lub przyj?cia innego ?rodka albo dokonania okre?lonych czynno?ci administracyjnych, ostateczny wyrok wykonywany jest dobrowolnie w terminie w nim przewidzianym, a w przypadku braku takiego terminu – najpó?niej w terminie 30 dni od dnia, w którym wyrok sta? si? ostateczny”.

Post?powanie g?ówne i pytania prejudycjalne

18 Silvia Georgiana Câmpean dokona?a w Rumunii rejestracji u?ywanego pojazdu samochodowego zakupionego w Niemczech. Dla celów dokonania rejestracji w dniu 18 stycznia 2012 r. S.G. Câmpean zap?aci?a kwot? 2737 rumu?skich lei (RON) (ok. 615 EUR) tytu?em podatku od emisji zanieczyszcze? przez pojazdy samochodowe, zgodnie z ustaw? nr 9/2012.

19 W dniu 21 lutego 2012 r. S.G. Câmpean wnios?a do Tribunalul Sibiu (s?du I instancji wy?szego stopnia) skarg? ??daj?c zwrotu tej kwoty powi?kszonej o nale?ne od niej odsetki naliczone do dnia rzeczywistego zwrotu, powo?uj?c si? na niezgodno?? wspomnianego podatku z prawem Unii.

20 ?ywi?c w?tpliwo?ci co do zgodno?ci spornego podatku z prawem Unii, s?d odsy?aj?cy postanowi? w dniu 15 listopada 2012 r. zawiesi? post?powanie w sprawie i wyst?pi? do Trybuna?u z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.

21 Postanowieniem z dnia 3 lutego 2014 r., Câmpean i Ciocoiu (sprawy po??czone C-97/13 i C-214/13, EU:C:2014:229) Trybuna? orzek?, ?e art. 110 TFUE nale?y interpretowa? w ten sposób, i? stoi on na przeszkodzie stosowaniu podatków tego rodzaju, jak wspomniany rumu?ski podatek od emisji zanieczyszcze? przez pojazdy samochodowe przewidziany przez ustaw? nr 9/2012. Trybuna? nie ograniczy? skutków swojego wyroku w czasie.

22 W ramach tego samego sporu s?d odsy?aj?cy powzi?? jednak w?tpliwo?? co do zgodno?ci z prawem Unii oraz z pewnymi innymi instrumentami przyj?tymi przez Rad? Europy uregulowania krajowego przyj?tego po wydaniu przed Trybuna? ww. orzeczenia i dotycz?cego zasad zwrotu nienale?nie pobranego podatku, a w szczególno?ci art. XV OUG nr 8/2014.

23 Uregulowanie owo przewiduje w szczególno?ci roz?o?enie na raty nienale?nie pobranej kwoty na okres 5 lat, przy czym rocznie mia?oby by? zwracane 20% ca?ej ??danej kwoty, ??cznie z odsetkami i kosztami post?powania. Zdaniem s?du odsy?aj?cego przywo?ane uregulowanie, jako ?e nie umo?liwia ono wykonywania orzecz? s?dowych w rozs?dnym terminie, narusza w szczególno?ci prawo do uzyskania rzeczywistego zwrotu nienale?nie pobranych podatków, prawo w?asno?ci oraz prawo do rzetelnego procesu.

24 W tych okolicznościach Tribunalul Sibiu (sąd I instancji wyższego stopnia w Sibiu) postanowił w dniu 22 kwietnia 2014 r. zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z pierwszym pytaniem prejudycjalnym.

25 Następnie sąd ów otworzył na nowo ustny etap postępowania w toczącym się przed nim postępowaniu. Przy tej okazji skarżąca w postępowaniu głównym podniosła, że w związku z wejściem w życie, po pierwsze, przepisów wykonawczych do art. XV OUG nr 8/2014 oraz przepisów regulujących postępowanie egzekucyjne dla tytułów egzekucyjnych wydanych przeciwko skarbowi państwa i mających zastosowanie w przypadkach, gdy tenże art. XV nie ma zastosowania, konieczne byłoby uzupełnienie przez sąd odsyłający wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym o dodatkowe pytania prejudycjalne. Uznając, że przywołane przepisy prawne spowodują opóźnienie zwrotu nienależnie pobranych podatków na rzecz jednostek, nie oferując w zamian możliwości wystąpienia z wnioskiem o wszczęcie egzekucji orzecze ustalających istnienie ich wiarytelności, sąd odsyłający uzupełni pierwsze pytanie prejudycjalne, dodając piąte kolejne pytania.

26 W konsekwencji Trybunałowi zostały przedstawione przez Tribunalul Sibiu (sąd I instancji wyższego stopnia w Sibiu) następujące pytania prejudycjalne:

„1) Czy art. 6 [TUE], art. 17, art. 20, art. 21 ust. 1 i art. 47 [karty], a także ustanowione w orzecznictwie Trybunału zasady zwrotu podatków zakazanych na podstawie prawa Unii oraz rekomendacji nr 16/2003 Komitetu Ministrów Rady Europy i rezolucji nr 1787/2011 Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu takiemu jak art. XV OUG nr 8/2014?

2) Czy prawo Unii, do którego odwołano się w [pytaniu pierwszym], a także rekomendacja nr 16/2003 Komitetu Ministrów Rady Europy, rezolucja nr 1787/2011 Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy, rekomendacja nr (80)2 Komitetu Ministrów mogą być interpretowane w ten sposób, że stoją na przeszkodzie uregulowaniom takim jak [rozporządzenie nr 365/741], art. 1, 2 i 3 [OG nr 22/2002] i [rozporządzenie nr 2336/2011]?

3) Czy wspomniane powyżej prawo Unii oraz orzecznictwo Trybunału [wyrok Costanzo, 103/88, EU:C:1989:256] należy interpretować w ten sposób, że organy administracji krajowej (w niniejszym przypadku – organy podatkowe i ochrony środowiska) powinny wykonać z urzędu i bezzwłocznie orzeczenia sądowe wydane w sprawach administracyjnych i podatkowych, przy czym osoba, na rzecz której zwrot ma nastąpić, nie ma obowiązku zapewnienia przeprowadzenia egzekucji ani przestrzegania innych formalności nałożonych przez stronę pozwaną bądź córką?

4) Co oznacza w świetle prawa Unii termin „bezzwłocznie”, który odnosi się do wykonania przez krajowe organy administracyjne orzeczenia sądowego w sprawie administracyjnej lub podatkowej lub do dokonania potrącenia wiarytelności osób, na rzecz których zwrot podatku ma nastąpić, z innymi zobowiązaniami wzajemnymi, jakie osoby te posiadają wobec państwa?

5) Czy prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że kary takie jak przewidziane w rozdziale II pkt 1 lit. b) rekomendacji nr 16/2003 Komitetu Ministrów Rady Europy (a mianowicie grzywna przewidziana w art. 24 ust. 3 ustawy nr 554/2004 o postępowaniu administracyjnym) mogą być nakładane także w przypadku niewykonania zobowiązania pieniężnych cięć na administracji na mocy orzeczenia sądowego?

6) W przypadku egzekucji orzeczenia sądowego przeciwko administracji publicznej, jakie skądniki majątku mogą być zajęte zgodnie z rozdziałem II pkt 2 lit. d) rekomendacji nr 16/2003

W przedmiocie w?a?ciwo?ci Trybuna?u i dopuszczalno?ci wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

27 R?d rumu?ski podnosi niedopuszczalno?? wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w ca?o?ci, poniewa? odpowied? na przedstawione pytania jest w jego opinii nieprzydatna dla rozstrzygni?cia sporu stanowi?cego przedmiot post?powania g?ównego. R?d rumu?ski uwa?a, ?e rze?czone pytania dotycz? zasad wykonywania orzecze? s?dowych, które s?d ów ma wyda? w ramach rozpatrywanego sporu, który to spór dotyczy wy??cznie wniosku indywidualnego podmiotu o zwrot podatku nienale?nie pobranego przez skar? pa?stwa. Jako ?e kontradiktoryjna faza post?powania nie zosta?a jeszcze zako?czona i wobec braku wskazówki co do wyst?pienia przez S.G. Câmpean z wnioskiem o zastosowanie ?rodków zabezpieczaj?cych w kontek?cie wykonania orzeczenia s?dowego, które ma zosta? wydane przez s?d odsy?aj?cy, s?d ów uwa?a, ?e brak jest podstaw by zastanawia? si? nad zasadami wykonywania rze?czonego orzeczenia.

28 Ewentualnie rz?d rumu?ski podnosi cz??ciow? niedopuszczalno?? wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, poniewa? niektóre pytania prejudycjalne dotycz? instrumentów Rady Europy, które nie stanowi? cz??ci sk?adowej porz?dku prawnego Unii.

29 Nale?y przypomnie?, ?e zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybuna?u pytania dotycz?ce wyk?adni prawa Unii zadane przez s?d krajowy w ramach stanu prawnego i faktycznego, za którego ustalenie jest on odpowiedzialny, przy czym prawid?owo?? tych ustale? nie podlega ocenie przez Trybuna?, korzystaj? z domniemania, i? maj? znaczenie dla sprawy. W szczególno?ci w ramach systemu wspó?pracy s?dowej ustanowionego na podstawie art. 267 TFUE zadaniem Trybuna?u nie jest weryfikowanie, ani kwestionowanie prawid?owo?ci wyk?adni prawa krajowego dokonanej przez s?d krajowy, do której dokonania to s?d krajowy jest wy??cznie w?a?ciwy. Trybuna? powinien tak?e – w przypadku gdy s?d krajowy zwróci? si? do niego z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – trzyma? si? wyk?adni prawa krajowego, która zosta?a mu przedstawiona przez ten s?d (zob. w szczególno?ci wyrok z dnia 6 pa?dziernika 2015 r., Târ?ia, C-69/14, EU:C:2015:662, pkt 12 i 13 oraz przytoczone tam orzecznictwo).

30 Ponadto odmowa wydania przez Trybuna? orzeczenia w trybie prejudycjalnym, o które wnioskowa? s?d krajowy, jest mo?liwa tylko wtedy, gdy jest oczywiste, ?e wyk?adnia prawa Unii, o któr? wnioskowano, nie ma ?adnego zwi?zku ze stanem faktycznym lub z przedmiotem post?powania g?ównego, gdy problem jest natury hipotetycznej b?d? gdy Trybuna? nie dysponuje informacjami w zakresie stanu faktycznego lub prawnego niezb?dnymi do udzielenia przydatnej odpowiedzi na pytania, które zosta?y mu postawione (wyroki: z dnia 21 maja 2015 r., Verder LabTec, C-657/13, EU:C:2015:331, pkt 29, a tak?e z dnia 6 pa?dziernika 2015 r., Târ?ia, C-69/14, EU:C:2015:662, pkt 14 oraz przytoczone tam orzecznictwo).

31 W niniejszej sprawie przychylenie si? do argumentacji rz?du rumu?skiego, w my?l której s?d odsy?aj?cy nie mo?e w ramach post?powania g?ównego orzec w przedmiocie zasad wykonywania orzeczenia, które ma nast?pnie wyda? w przedmiocie z?o?onego przez S.G. Câmpean wniosku o zwrot podatku, sprowadza?oby si? do dokonania wyk?adni prawa krajowego, do której dokonania wy??cznie w?a?ciwy jest s?d odsy?aj?cy.

32 Z postanowienia odsy?aj?cego oraz z jego uzupe?nienia wynika bowiem, ?e s?d odsy?aj?cy uwa?a si? za w?a?ciwy dla stosowania uregulowa? dotycz?cych zasad wykonywania orzeczenia co do istoty sprawy, które ma nast?pnie wyda?, w fazie post?powania, w której si? ono obecnie znajduje. Ponadto S.G. Câmpean podnios?a w przedstawionych przez siebie uwagach,

Jeżeli wniosek o wydanie przez niego orzeczenie podlega natychmiastowemu i bezwarunkowemu wykonaniu i art. XV OUG nr 8/2014 nie znalazł zastosowania do jej wykonania.

33 W opisanych okolicznościach i wobec braku innych elementów pozwalających uznać, że odpowiedzi Trybunału na pytania prejudycjalne nie będą użyteczne dla rozstrzygnięcia sporu stanowiącego przedmiot postępowania głównego, domniemanie znaczenia dla sprawy, przywołane w pkt 29 niniejszego wyroku, nie zostało w niniejszej sprawie obalone.

34 Po drugie, jeżeli chodzi o argument, za pomocą którego rumuński podnosi niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w odniesieniu do instrumentów Rady Europy przywołanych w pytaniach prejudycjalnych, należy przypomnieć, że w szczególności Trybunał do dokonywania wykładni w trybie prejudycjalnym, która wynika z art. 267 TFUE, obejmuje wykładnię normy prawa Unii (wyrok z dnia 4 maja 2010 r., *NT Express Nederland*, C-533/08, EU:C:2010:243, pkt 59 i przytoczone tam orzecznictwo), z którymi nie mamy do czynienia w przypadku instrumentów Rady Europy, do których odwołuje się sąd odsyłający w pytaniach prejudycjalnych pierwszym, drugim, piątym i szóstym. Trybunał nie jest w związku z tym winien orzec w przedmiocie wymienionych pytań w zakresie, w jakim dotyczą one bezpośrednio wykładni przywołanych instrumentów.

35 Z zastrzeżeniem uściślenia dokonanego w punkcie poprzednim należy stwierdzić, że Trybunał jest winien udzielić odpowiedzi na pytania prejudycjalne, a wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym jest dopuszczalny.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

36 Za pomocą przedstawionych pytań sąd odsyłający pragnie w istocie ustalić, czy prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie systemowi zwrotów wraz z odsetkami podatków pobranych z naruszeniem prawa Unii, których kwota została ustalona w wykonalnych orzeczeniach sądowych, takiemu jak system przewidziany w art. XV OUG nr 8/2014 i rozporządzenie nr 365/741, ewentualnie w art. 1-3 OG nr 22/2002 i art. 10 1 rozporządzenia nr 2336/2011.

37 Tymczasem z utrwalonego orzecznictwa wynika, że prawo uzyskania zwrotu podatków pobranych przez państwo członkowskie z naruszeniem przepisów prawa Unii jest konsekwencją i dopełnieniem praw przyznanych podmiotom prawa przez przepisy prawa Unii zakazujące takich podatków, zgodnie z interpretacją Trybunału. Państwa członkowskie są w związku z tym zobowiązane zwrócić co do zasady podatki pobrane z naruszeniem prawa Unii wraz z należnymi od tych kwot odsetkami (zob. wyrok z dnia 6 października 2015 r., *Târșia*, C-69/14, EU:C:2015:662, pkt 24 i 25 oraz przytoczone tam orzecznictwo).

38 W braku uregulowań unijnych w dziedzinie zwrotu nienależnie pobranych podatków krajowych, zadaniem sądu państwa członkowskiego zgodnie z zasadą autonomii proceduralnej jest wyznaczenie winnych sądów i określenie zasad postępowania w sprawach skarg mających na celu zapewnienie ochrony praw, które podatnicy wywodzą z prawa Unii (zob. podobnie w szczególności wyrok z dnia 6 października 2015 r., *Târșia*, C-69/14, EU:C:2015:662, pkt 26 oraz przytoczone tam orzecznictwo).

39 Z tego względu zasady postępowania w sprawach mających na celu zapewnienie ochrony wynikających z prawa Unii uprawnień podmiotów prawa nie mogą być mniej korzystne niż w przypadku podobnych postępowań o charakterze wewnętrznym (zasada równoważności) i nie mogą powodować w praktyce, że korzystanie z uprawnień wynikających z prawa Unii stanie się niemożliwe lub nadmiernie utrudnione (zasada skuteczności) (zob. w szczególności wyrok z dnia

6 października 2015 r., wyrok z dnia 6 października 2015 r., Târșia, C-69/14, EU:C:2015:662, pkt 27 oraz przytoczone tam orzecznictwo).

40 Ponadto należy przypomnieć, że Trybunał orzekł już, iż zgodnie z zasadą lojalnej współpracy państwa członkowskie nie mogą przyjmować przepisów uzależniających zwrot podatku uznanego za niezgodny z prawem Unii wyrokiem Trybunału, względnie którego niezgodność z tymże prawem wynika z wyroku Trybunału, od warunków dotyczących specyficznie danego podatku, które są mniej korzystne aniżeli warunki, które wobec braku tych pierwszych znalazłyby zastosowanie do zwrotu podatku (zob. podobnie wyroki: z dnia 10 września 2002 r., Prisco i CASER, sprawy połączone C-216/99 i C-222/99, EU:C:2002:472, pkt 77 oraz przytoczone tam orzecznictwo, a także z dnia 2 października 2003 r., Weber's Wine World i in., C-147/01, EU:C:2003:533, pkt 87).

41 To w świetle przywołanych powyżej zasad należy dokonać analizy pytań przedstawionych przez sąd odsyłający.

W przedmiocie zasady lojalnej współpracy

42 Z postanowienia odsyłającego wynika, że art. XV OUG nr 8/2014 i rozporządzenie nr 365/741, przy czym to ostatnie zawiera przepisy wykonawcze do przywołanego art. XV, zostały przyjęte po wydaniu postanowienia z dnia 3 lutego 2014 r., Câmpean i Ciocoiu (sprawy połączone C-97/13 i C-214/13, EU:C:2014:229), w którym Trybunał orzekł, że art. 110 TFUE stoi na przeszkodzie podatkowi tego rodzaju, jak wspomniany rumuński podatek od emisji zanieczyszczeń przez pojazdy samochodowe i że uregulowanie to zostało przyjęte w szczególności z powodu trudności napotykanych aktualnie w kontekście wykonywania orzeczeń sądowych mających za przedmiot zwrot kwoty nienależnie pobranych podatków. Celem rzeczonego uregulowania jest ustanowienie szczególnych zasad proceduralnych mających zastosowanie do wykonywania orzeczeń sądowych mających za przedmiot zwrot opisanych podatków.

43 W tej sytuacji oraz w świetle orzecznictwa przywołanego w pkt 40 niniejszego wyroku na sędzię odsyłającym będzie spoczywać obowiązek zbadania, czy owe zasady proceduralne są mniej korzystne aniżeli zasady, które znalazłyby zastosowanie wobec braku tych pierwszych zasad do zwrotu takiego jak zwrot stanowiący przedmiot sporu w postępowaniu głównym.

44 Zasadą lojalnej współpracy należy w związku z tym interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przyjęciu przez państwa członkowskie przepisów uzależniających zwrot podatku uznanego za niezgodny z prawem Unii wyrokiem Trybunału, względnie którego niezgodność z tymże prawem wynika z wyroku Trybunału, od warunków dotyczących specyficznie danego podatku, które są mniej korzystne aniżeli warunki, które wobec braku tych pierwszych znalazłyby zastosowanie do zwrotu podatku, czego weryfikacja w niniejszej sprawie spoczywa na sędzię odsyłającym.

W przedmiocie zasady równoważności

45 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem poszanowanie zasady równoważności zakłada, że państwa członkowskie nie ustanawiają zasad proceduralnych mniej korzystnych w odniesieniu do wniosków o zwrot podatków opartych na naruszeniu prawa Unii w porównaniu z zasadami znajdującymi zastosowanie do skarg opartych na naruszeniu prawa wewnętrznego mających podobny przedmiot, podstawę i istotne elementy.

46 Co do zasady do sądu krajowego, który posiada bezpośredni dostęp na temat zasad proceduralnych mających na celu zapewnienie w prawie krajowym ochrony praw wynikających dla

jednostek z prawa Unii, naleŹy ocena, czy owe zasady sŹ zgodne z zasadŹ równowaŹnoŹci. Trybunał moŹe jednak dla celów oceny, do której ma przystŹpić sŹd krajowy, dostarczyć pewnych elementów dotyczŹcych wykŹadni prawa Unii (zob. wyroki: z dnia 1 grudnia 1998 r., Levez, C-326/96, EU:C:1998:577, pkt 39 i 40, a takŹe z dnia 19 lipca 2012 r., Littlewoods Retail i in., C-591/10, EU:C:2012:478, pkt 31).

47 Z art. XV ust. 1 OUG nr 8/2014 wynika, Źe przepis ten dotyczy zasad zwrotu kwot ustalonych w orzeczeniach sŹdowych majŹcych za przedmiot zwrot nienaleŹnie pobranych podatków, odsetek naliczonych do dnia rzeczywistego zwrotu owych kwot w caŹoŹci oraz kosztów postŹpowania, a takŹe wszelkich innych kwot okreŹlonych przez sŹdy. Omawiany art. XV przewiduje w ust. 1 i 4, Źe zwrot rzeczonych kwot jest rozŹoŹony na raty na okres 5 lat w postaci corocznej spŹaty 20% caŹej kwoty, Źe wnioski o zwrot sŹ rozpatrywane w terminie 45 dni od ich zŹoŹenia i Źe wszystkie postŹpowania egzekucyjne zostajŹ zawieszone z mocy prawa na okres 5 lat, o którym mowa w art. XV ust. 1.

48 Artykuł 3 rozporzŹdzenia nr 365/741 uŹciŹla, Źe kwoty podlegajŹce zwrotowi sŹ pokrywane przez kwoty pobrane, z tytułu opŹaty Źrodowiskowej, z budŹetu Funduszu Ochrony Źrodowiska. Ponadto zgodnie z art. 7 zaŹŹcznika 1 do rozporzŹdzenia nr 365/741 kaŹdemu wnioskowi towarzysŹ - dla celów weryfikacji - pewne dokumenty, takie jak uwierzytelniony odpis wykonanego orzeczenia stwierdzajŹcego obowiŹzek zwrotu oraz dokument toŹsamoŹci osoby fizycznej. Punkt 19 przywoŹanego zaŹŹcznika 1 przewiduje, Źe wŹaŹciwy organ administracji podatkowej rozpatruje wniosek i dokonuje w ramach zapŹaty raty rocznej ewentualnego wyrównania przy uwzglŹdnieniu wszystkich zobowiŹzaŹ podatkowych pŹatnika na dzieŹ, w którym ma nastŹpić zapŹata rocznej raty zwrotu.

49 Aby wykazaŹ, Źe przywoŹane zasady proceduralne sŹ analogiczne do zasad znajduŹcych zastosowanie do podobnych skarg opartych na naruszeniu prawa krajowego, rzŹd rumuŹski przedstawiŹ w swoich uwagach na piŹmie mechanizm spŹat roszczeŹ pracowniczych wywodzonych przez podmioty prywatne wzglŹdem administracji publicznej z przepisów prawa krajowego rozŹoŹony na raty na okres 5 lat.

50 RzŹd rumuŹski zauwaŹyŹ ponadto, Źe termin 45 dni, w którym naleŹy rozpatrzyć wniosek o wykonanie orzeczenia sŹdowego dotyczŹcego zwrotu nienaleŹnie pobranego podatku odpowiada terminowi 45 dni znajduŹcemu co do zasady zastosowanie do rozpatrywania wniosków o zwrot pobranych kwot z budŹetu paŹstwa.

51 Aby zatem ustaliŹ, czy wymogi wynikajŹce z zasady równowaŹnoŹci sŹ w sprawie stanowiŹcej przedmiot postŹpowania gŹównego poszanowane, na sŹdzie odsyŹajŹcym spoczywa obowiŹzek zbadania, w pierwszej kolejnoŹci, czy skarga, do której zastosowanie znajduŹ zasady proceduralne uwaŹane przez rzŹd rumuŹski za analogiczne do zasad ustanowionych przez art. XV OUG nr 8/2014 i rozporzŹdzenie nr 365/741 sŹ - z punktu widzenia ich przedmiotu, podstawy i istotnych elementów - podobne do skarg opartych na naruszeniu prawa Unii, takich jak skarga wytoczona w postŹpowaniu gŹównym.

52 Jak zauwaŹa równieŹ rzecznik generalny w pkt 34 swojej opinii, nie wydaje siŹ aby tak byŹo w przypadku powództwa zmierzajŹcego do uzyskania zwrotu zaleŹyŹch wynagrodzeŹ podlegajŹcych wypŹaceniu przez administracjŹ publicznŹ, czego zweryfikowanie naleŹy jednak do sŹdu odsyŹajŹcego.

53 Po zidentyfikowaniu skargi, wzglŹdnie skarg przysŹugujŹcych na podstawie prawa krajowego podobnych do skargi wytoczonej w postŹpowaniu gŹównym, sŹd odsyŹajŹcy bŹdzie musiaŹ, w drugiej kolejnoŹci, ustaliŹ, czy zasady procesowe znajduŹce zastosowanie do tego rodzaju skarg opartych na prawie krajowym nie sŹ w rzeczywistoŹci korzystniejsze od zasad

znajdujących zastosowanie w postępowaniu głównym na podstawie art. XV OUG nr 8/2014 i rozporządzenia nr 365/741.

54 W końcu, jeżeli chodzi o uregulowanie krajowe, które zdaniem sądu odsyłającego miało być zastosowanie w sprawie przed nim sprawie jeżeli sąd ów miałyby uznać, że zasada równoważności stoi na przeszkodzie art. XV OUG nr 8/2014 i rozporządzeniu nr 365/741, a mianowicie o art. 1-3 OG nr 22/2002 i art. 10 1 rozporządzenia nr 2366/2011, żaden element akt sprawy, którymi dysponuje Trybunał, nie pozwala na sformułowanie wniosku, że rzeczony uregulowanie stosowałyby się w inny sposób do sporów opartych na prawie Unii aniżeli do podobnych sporów opartych na prawie krajowym, ponieważ uregulowanie to wydaje się stanowić uregulowanie znajdujące co do zasady zastosowanie w sporach z zakresu prawa administracyjnego, co zostało również potwierdzone przez skarżącą w postępowaniu głównym na rozprawie.

55 W świetle niektórych argumentów skarżących w postępowaniu głównym podniesionych w przedstawionych przez nią uwagach na piśmie, które można by rozumieć w ten sposób, że zasady wykonywania orzeczeń sądowych dotyczących praw wywodzonych z porządku prawnego Unii muszą być identyczne niezależnie od charakteru sporu, należy jednak podkreślić, że poszanowanie zasady równoważności zakłada równe traktowanie skarg opartych na naruszeniu prawa krajowego oraz podobnych skarg opartych na naruszeniu prawa Unii, a nie równowagę pomiędzy krajowymi przepisami postępowania mającymi zastosowanie do sporów o różnym charakterze, czy te należą do różnych dziedzin prawa (zob. podobnie wyroki: z dnia 6 października 2015 r., *Orizzonte Salute*, C-61/14, EU:C:2015:655, pkt 67, a także z dnia 6 października 2015 r., *Târșia*, C-69/14, EU:C:2015:662, pkt 34 i przytoczone tam orzecznictwo).

56 Zasada równoważności należy w związku z tym interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie temu by państwo członkowskie ustanawiało dla wniosków o zwrot podatku opartych na naruszeniu prawa Unii zasady proceduralne mniej korzystne aniżeli zasady, które znajdują zastosowanie do podobnych wniosków dotyczących naruszenia prawa wewnętrznego. Na sądzie odsyłającym spoczywa obowiązek dokonania weryfikacji niezbędnych dla zagwarantowania poszanowania rzeczonyj zasady w kontekście uregulowania znajdującego zastosowanie do zawisłego przed nim sporu.

W przedmiocie zasady skuteczności

57 Jeżeli chodzi o wymogi wynikające z zasady skuteczności należy zbadać, w pierwszej kolejności, czy system zwrotu podatków pobranych z naruszeniem prawa Unii, taki jak system ustanowiony przez zasady sformułowane w art. XV OUG nr 8/2014 i rozporządzeniu 365/741, czyni korzystanie z uprawnień wywodzonych z porządku prawnego Unii w praktyce nadmiernie utrudnionym albo niemożliwym mając na uwadze miejsce danych zasad w ramach całej procedury, jej przebieg i jej cechy szczególne przed poszczególnymi sądami krajowymi (zob. podobnie wyroki: z dnia 27 czerwca 2013 r. *Agrokonsulting-04*, C-93/12, EU:C:2013:432, pkt 48, a także z dnia 6 października 2015 r., *Târșia*, C-69/14, EU:C:2015:662, pkt 36 i 37).

58 W tym kontekście należy zauważyć, że w wyniku stosowania przywoływanego uregulowania jednostka, której zostało przyznane prawo do zwrotu spornego podatku na mocy orzeczenia sądowego, musi wystąpić do właściwego organu władzy publicznej z wnioskiem o o zwrot kwoty uiszczonej z tytułu owego podatku, któremu to wnioskowi muszą towarzyszyć dokumenty niezbędne dla wykonania zobowiązania ciążącego na owym organie zgodnie ze wspomnianym tytułem egzekucyjnym. Wbrew temu co wydaje się sędzią skarżąca w postępowaniu głównym taki wymóg nie wydaje się, jako taki i wobec braku wskazówki co do ewentualnego istnienia przeszkód polegających dla przykładu na nadmiernych kosztach odnośnej procedury, czyni zwrotu przedmiotowych podatków nadmiernie utrudnionym, co stwierdzić

równie? rzecznik generalny w pkt 44 i 45 swojej opinii.

59 Inaczej wygląda sytuacja, gdy jednostka, która uzyskała tytuł egzekucyjny na zaożczenie postępowania sądowego i która wystąpiła o jego wykonanie przed właściwym organem administracji publicznej, zostaje na podstawie przepisów prawnych stanowiących przedmiot sporu w postępowaniu głównym skonfrontowana z 5-letnim terminem, w ramach którego ma otrzymać kwoty zwrot należnych jej kwot, co powoduje utrzymanie sytuacji niezgodności z prawem w miejsce przeprowadzenia zwrotu rzeczonych kwot w najszybszym możliwym terminie.

60 Ponadto zwrot należnych kwot zależy, zgodnie z art. 3 rozporządzenia nr 365/741, co podnieśli zainteresowani na rozprawie, od dostępnoci funduszy pobranych z tytułu podatku od pojazdów, a mianowicie z tytułu opłaty rodowiskowej. Jednostka nie dysponuje środkami pozwalającymi na przymuszenie właściwego organu administracji publicznej do wywiązania się z ciążącego na nim zobowiązania jeżeli nie wykonuje go on dobrowolnie, ponieważ stosownie do tego samego uregulowania egzekucja na podstawie przepisów prawa powszechnego jest wyznaczona przez okres 5 lat.

61 W tych okolicznościach należy stwierdzić, że opisany system zwrotu kwot pobranych z naruszeniem prawa Unii oraz należnych od nich odsetek, których roczna kwota została ustalona w wykonalnym orzeczeniu sądowym, traktowany jako obojętny, stwarza dla jednostki sytuację wyjątkowej w czasie niepewności co do chwili, w której otrzyma ona kwoty zwrot kwoty nienależnie pobranego podatku, przy czym nie dysponuje ona środkami pozwalającymi na przymuszenie właściwego organu administracji publicznej do wywiązania się z ciążącego na nim zobowiązania jeżeli nie wykonuje on go dobrowolnie, czy to z powodów związanych z brakiem funduszy, czy też z innych względów.

62 W związku z tym system zwrotu podatków pobranych z naruszeniem prawa Unii, taki jak przewidziany przez art. XV OUG nr 8/2014 i rozporządzenie nr 365/741 czyni korzystanie z uprawnień wywodzonych z porządku prawnego Unii nadmiernie utrudnionym i nie spełnia ciążącego na państwach członkowskich obowiązku zagwarantowania pełnej skuteczności rzeczonych uprawnień.

63 Rząd rumuński ogranicza się do uzasadnienia wprowadzenia badanego systemu w istocie istnieniem trudnooci ekonomicznych i instytucjonalnych blokad szybkiego wykonywania wykonalnych orzeczeń sądowych, których przedmiot stanowi zwrot podatków pobranych z naruszeniem prawa Unii.

64 Wystarczy jednak w tej kwestii przypomnieć, że państwa członkowskie, które pobrały podatki z naruszeniem prawa Unii są, w świetle orzecznictwa przywołanego w pkt 37 niniejszego wyroku, zobowiązane do ich zwrotu wraz z odsetkami. W tym względzie nie można uznać, jak zauważył również rzecznik generalny w pkt 47 swojej opinii, by państwo członkowskie, występujące w charakterze dłużnika w sporze takim jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, mogło powoływać się na niewystarczające fundusze dla uzasadnienia niemożliwości wykonania orzeczenia sądowego uznającego prawo jednostki wywodzone z porządku prawnego Unii.

65 Podobnie autonomia proceduralna przyznana państwom członkowskim w odniesieniu do definiowania zasad proceduralnych regulujących zwrot podatków pobranych z naruszeniem prawa Unii wraz z należnymi odsetkami nie może sięgać tak daleko by w praktyce uniemożliwiła, względnie nadmiernie utrudniła, korzystanie z rzeczonych uprawnień ze względów związanych z trudnościami w ich wdrażaniu lub ze względów czysto ekonomicznych.

66 Z tego wynika, że zasadę skuteczności należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie systemowi zwrotu podatków pobranych z naruszeniem prawa Unii wraz z odsetkami,

których kwota została ustalona w wykonalnym orzeczeniu sądowym, takiemu jak system stanowiący przedmiot sporu w postępowaniu głównym, który przewiduje rozłożenie zwrotu podatku na raty na okres 5 lat i który uzależnia wykonanie rzeczonych orzeczeń od posiadania wystarczających funduszy pobranych z tytułu innego podatku, przy czym jednostka nie dysponuje środkami pozwalającymi na przymuszenie właściwego organu administracji publicznej do wywiązania się z ciążącego na nim zobowiązania, jeżeli nie wykonuje go on dobrowolnie.

67 Po drugie, jeżeli chodzi o art. 1-3 OG nr 22/2002 i art. 10 1 rozporządzenia nr 2366/2011, a mianowicie uregulowanie, które zdaniem sądu odsyłającego miałooby znaleźć zastosowanie w zawisłej sprawie gdyby art. XV OUG nr 8/2014 i rozporządzenie nr 365/741 nie miałyby mieć zastosowania, sąd ów wskazuje, bez dalszych uściśleń, że stosowanie rzeczonego uregulowania opóźnieoby rzeczywisty zwrot kwot należnych od organów administracji publicznej, względnie czyniłoby ten zwrot niemożliwym.

68 Nie wydaje się jednak by termin 6 miesięcy, taki jak przewidziany przez art. 2 i 3 OG nr 22/2002, wyznaczony organom administracji publicznej na dobrowolne wywiązanie się z zobowiązań ciążących na nich na mocy tytułu egzekucyjnego, czyni - sam w sobie - nadmiernie utrudnionym wykonywanie uprawnień wywodzonych przez jednostki z prawa Unii. Ponadto jednostki takie mogły - po upływie wspomnianego terminu - wszcząć postępowanie egzekucyjne wobec organu administracji publicznej bądź czegoś innego, jeżeli ten ostatni nie wywiązuje się z ciążących na nim zobowiązań w terminie wyznaczonym dla dobrowolnego wykonania zobowiązania.

69 Jeżeli jednak, jak podnosi skarżący w postępowaniu głównym, przepisy prawa krajowego, takie jak art. 1-3 OG nr 22/2002 i art. 10 1 rozporządzenia nr 2366/2011, wydłużają wykonanie orzeczenia sądowego, którego przedmiotem są uprawnienia wywodzone z porządku prawnego Unii poza okres 6 miesięcy przewidzianych przez art. 2 i 3 OG nr 22/2002 z samego tylko powodu braku funduszy w budżecie przewidzianym dla celów zwrotu rzeczonych kwot, przy czym jednostka nie dysponuje środkami pozwalającymi na przymuszenie właściwego organu administracji publicznej do wywiązania się z ciążącego na nim zobowiązania, czy to za pomocą wystąpienia z wnioskiem o zajęcie, czy też za pomocą innych środków mających na celu zagwarantowanie wykonania zobowiązań ciążących na organach władzy publicznej przewidzianych w krajowym porządku prawnym, takie uregulowanie nie spełnia wymogów zasady skuteczności, ponieważ czyniłoby ono zwrot w praktyce nadmiernie utrudnionym, względnie niemożliwym. Na sędzię krajowym spoczywa obowiązek zweryfikowania, czy jest tak w przypadku sprawy rozpatrywanej w postępowaniu głównym.

70 Mimo możliwości stosowania postanowień karty do sytuacji prawnej, takiej jak stanowiła przedmiot postępowania głównego, objętej zakresem stosowania prawa Unii, w zakresie, w jakim przedmiot sporu w postępowaniu głównym dotyczy zwrotu podatku pobranego z naruszeniem art. 110 TFUE, a państwa członkowskie są zobowiązane - stosownie do orzecznictwa przywołanego w pkt 37 niniejszego wyroku - do zwrotu rzeczonego podatku i należnych od niego odsetek, nie ma potrzeby badania pytań sądu odsyłającego dotyczących przepisów tejże karty, ponieważ wywody sformułowane powyżej umożliwiają wydanie sądowi odsyłającemu rozstrzygnięcia w sprawie.

71 W całościątu powyższych rozważań wynika, że:

– Zasadę lojalnej współpracy należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przyjęciu przez państwo członkowskie przepisów uzależniających zwrot podatku uznanego za niezgodny z prawem Unii wyrokiem Trybunału, względnie którego niezgodność z tymże prawem wynika z wyroku Trybunału, od warunków dotyczących specyficznie danego podatku, które są mniej korzystne aniżeli warunki, które wobec braku tych pierwszych znalazłyby

zastosowanie do zwrotu podatku, przy czym weryfikacja poszanowania rzeczowej zasady spoczywa na sądzie odsyłającym w niniejszej sprawie.

– Zasadę równoważności należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie temu by państwo członkowskie ustanawiało dla wniosków o zwrot podatku opartych na naruszeniu prawa Unii zasady proceduralne mniej korzystne aniżeli zasady, które znajdują zastosowanie do podobnych sporów dotyczących naruszenia prawa wewnętrznego. Na sądzie odsyłającym spoczywa obowiązek dokonania weryfikacji niezbędnych dla zagwarantowania poszanowania rzeczowej zasady w kontekście uregulowania znajdującego zastosowanie do zawisłego przed nim sporu.

– Zasadę skuteczności należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie systemowi zwrotu podatków pobranych z naruszeniem prawa Unii wraz z odsetkami, których roczna kwota została ustalona w wykonalnym orzeczeniu sądowym, takiemu jak system stanowiący przedmiot sporu w postępowaniu głównym, który przewiduje rozłożenie zwrotu podatku na raty na okres 5 lat i który uzależnia wykonanie rzeczonych orzeczeń od posiadania wystarczających funduszy pobranych z tytułu innego podatku, przy czym jednostka nie dysponuje środkami pozwalającymi na przymuszenie właściwego organu administracji publicznej do wywiązania się z ciążącego na nim zobowiązania, jeżeli nie wykonuje go on dobrowolnie. Na sądzie odsyłającym spoczywa obowiązek zweryfikowania, czy uregulowanie, takie jak to, które miałooby znaleźć zastosowanie w badanej sprawie w sytuacji braku istnienia takiego systemu zwrotu, spełnia wymogi zasady skuteczności.

W przedmiocie kosztów

72 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (druga izba) orzeka, co następuje:

Zasadę lojalnej współpracy należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przyjęciu przez państwo członkowskie przepisów uzależniających zwrot podatku uznanego za niezgodny z prawem Unii wyrokiem Trybunału, względnie którego niezgodność z tymże prawem wynika z wyroku Trybunału, od warunków dotyczących specyficznie danego podatku, które są mniej korzystne aniżeli warunki, które wobec braku tych pierwszych znalazłyby zastosowanie do zwrotu podatku, przy czym weryfikacja poszanowania rzeczowej zasady spoczywa na sądzie odsyłającym w niniejszej sprawie.

Zasadę równoważności należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie temu by państwo członkowskie ustanawiało dla wniosków o zwrot podatku opartych na naruszeniu prawa Unii zasady proceduralne mniej korzystne aniżeli zasady, które znajdują zastosowanie do podobnych wniosków dotyczących naruszenia prawa wewnętrznego. Na sądzie odsyłającym spoczywa obowiązek dokonania weryfikacji niezbędnych dla zagwarantowania poszanowania rzeczowej zasady w kontekście uregulowania znajdującego zastosowanie do zawisłego przed nim sporu.

Zasadę skuteczności należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie systemowi zwrotu podatków pobranych z naruszeniem prawa Unii wraz z odsetkami, których roczna kwota została ustalona w wykonalnym orzeczeniu sądowym, takiemu jak system stanowiący przedmiot sporu w postępowaniu głównym, który przewiduje rozłożenie zwrotu podatku na raty na okres 5 lat i który uzależnia wykonanie rzeczonych orzeczeń od posiadania wystarczających funduszy pobranych z tytułu innego podatku, przy czym jednostka nie dysponuje środkami pozwalającymi na przymuszenie właściwego

organu administracji publicznej do wywiązania się z ciążącego na nim zobowiązania, jeżeli nie wykonuje go on dobrowolnie. Na sędzie odsyłającym spoczywa obowiązek zweryfikowania, czy uregulowanie, takie jak to, które miałyby znaleźć zastosowanie w badanej sprawie w sytuacji braku istnienia takiego systemu zwrotu, spełnia wymogi zasady skuteczności.

Podpisy

* Język postępowania: rumuński.